

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2015. gada 5. martā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Akciju sabiedrību apvienošanas kārtība — Direktīva 78/855/EEK — Apvienošana pievienojot — 19. pants — Sekas — Vispārēja visu iegūstamās sabiedrības aktīvu un pasīvu nodošana ieguvējai sabiedrībai — Pārkāpums, ko iegūstamā sabiedrība izdarījusi pirms apvienošanas — Pārkāpuma konstatējums administratīvā lēmumā pēc šīs apvienošanas — Valsts tiesības — Iegūstamās sabiedrības administratīvās atbildības nodošana — Pieļaujamība

Lieta C-343/13

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Tribunal do Trabalho de Leiria* (Portugāle) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2013. gada 14. martā un kas Tiesā registrēts 2013. gada 24. jūnijā, tiesvedībā

Modelo Continente Hipermercados SA

pret

Autoridade para as Condições de Trabalho – Centro Local do Lis (ACT).

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], tiesneši K. Vajda [*C. Vajda*] (referents), A. Ross [*A. Rosas*], E. Juhāss [*E. Juhász*] un D. Švābi [*D. Šváby*],

ģenerālvokāts M. Vatelē [*M. Wathelet*],

sekretāre M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 3. septembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Modelo Continente Hipermercados SA* vārdā – *D. Abrunhosa e Sousa, advogado*,

— Portugāles valdības vārdā – *M. Perestrelo de Oliveira*, vēlāk *L. Inez Fernandes* un *F. Figueiroa Quelhas*, pārstāvji,

— Vācijas valdības vārdā – *T. Henze* un *D. Kuon*, pārstāvji,

— Ungārijas valdības vārdā – *K. Szíjjártó*, pārstāve,

* Tiesvedības valoda – portugāļu.

— Austrijas valdības vārdā – *C. Pesendorfer*, pārstāve,
— Eiropas Komisijas vārdā – *P. Guerra e Andrade* un *H. Støvlbæk*, pārstāvji,
noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2014. gada 12. novembra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1978. gada 9. oktobra Trešās direktīvas 78/855/EEK, kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz akciju sabiedrību apvienošanu (OV L 295, 36. lpp.), kura grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Direktīvu 2009/109/EK (OV L 259, 14. lpp.; turpmāk tekstā – “Direktīva 78/855”), 19. panta 1. punktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar strīdu starp *Modelo Continente Hipermercados SA* (turpmāk tekstā – “MCH”) un *Autoridade para as Condições de Trabalho – Centro Local do Lis* (ACT) (Darba apstākļu uzraudzības iestāde – Lis vietējais centrs) par pēdējās minētās lēmumu sodīt MCH par Portugāles darba tiesību pārkāpumiem, ko *Good and Cheap – Comércio Retalhista SA* (turpmāk tekstā – “Good and Cheap”) izdarījusi, pirms tā tika pievienota MCH.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Direktīvas 78/855 preambulas trešajā un sestajā apsvērumā ir noteikts:
“[...] locekļu [dalībnieku] un trešo personu interešu aizsardzība prasa, lai būtu saskaņoti dalībvalstu tiesību akti attiecībā uz akciju sabiedrību apvienošanu un [...] visu dalībvalstu tiesību aktos būtu paredzēta apvienošanās;
[...]
[...] kreditori, ieskaitot parādzīmju turētājus, un personas, kurām ir citas prasības [citi prasījumi] pret sabiedrībām, kas gatavojas apvienoties, jāpasargā tā, lai apvienošanās nekaitētu viņu interesēm.”
- 4 Saskaņā ar šīs direktīvas 3. panta 1. punktu:
“Šajā direktīvā “apvienošanās iegādājoties [apvienošana pievienojot]” nozīmē darbību, ar kuru viena vai vairākas sabiedrības pārstāj eksistēt, bet netiek likvidētas, un nodod otrai sabiedrībai visus aktīvus un pasīvus, apmaiņai izsniedzot iegūstamās sabiedrības vai sabiedrību akcionāriem ieguvējas sabiedrības akcijas un maksājumu skaidrā naudā, ja tāds ir, nepārsniedzot 10 % no izsniegto akciju nominālvērtības vai, ja tām nav nominālvērtības, to uzskaites vērtības.”
- 5 Minētās direktīvas 13. panta 1. un 2. punkts bija formulēts šādi:
“1. Dalībvalstu tiesību aktiem jāparedz piemērota sistēma to apvienošanā iesaistīto sabiedrību kreditoru interešu aizsardzībai, kuru prasījumi pieteikti pirms apvienošanās noteikumu projekta publicēšanas un publicēšanas brīdī vēl nav jāpilda.

2. Šajā nolūkā ar dalībvalstu tiesību aktiem vismaz nodrošina, ka šādiem kreditoriem ir tiesības saņemt adekvātus aizsardzības pasākumus, ja sabiedrību, kas apvienojas, finansiālā situācija rada aizsardzības nepieciešamību un ja kreditoriem jau nav pieejama šāda aizsardzība.

Dalībvalstis paredz nosacījumus 1. punktā un šā punkta pirmajā daļā noteiktajai aizsardzībai. Jebkurā gadījumā dalībvalstis nodrošina, ka kreditori drīkst lūgt attiecīgā administratīvā vai tiesu iestādē atbilstīgu aizsardzību, ja tie var ticami pierādīt, ka apvienošanās dēļ viņu prasījumi ir apdraudēti un ka no sabiedrības nav saņemta atbilstīga aizsardzība.”

6 Šīs pašas direktīvas 19. panta 1. punktā bija noteikts:

“Apvienošanās *ipso jure* un vienlaikus rada šādas sekas:

- a) iegūstamās sabiedrības aktīvi un pasīvi tiek nodoti ieguvējai sabiedrībai gan starp iegūstamo sabiedrību un ieguvēju sabiedrību, gan attiecībā uz trešajām personām;
- b) iegūstamās sabiedrības akcionāri kļūst par ieguvējas sabiedrības akcionāriem;
- c) iegūstamā sabiedrība pārstāj pastāvēt.”

7 2011. gada 1. jūlijā Direktīva 78/855 tika atcelta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 5. aprīļa Direktīvu 2011/35/ES par akciju sabiedrību apvienošanos (OV L 110, 1. lpp.). Kā tas izriet no šīs pēdējās minētās direktīvas preambulas 1. apsvēruma, tās mērķis ir skaidrības un praktisku iemeslu dēļ kodificēt Direktīvu 78/855, kas vairākkārt ir būtiski grozīta. Direktīvas 2011/35 19. panta 1. punktā identiskā formulējumā ir pārņemts Direktīvas 78/855 19. panta 1. punkts.

Portugāles tiesības

8 Komerksabiedrību kodeksa (*Código das Sociedades Comerciais*, turpmāk tekstā – “CSC”) 112. pantā ir paredzēts:

“Apvienošanas reģistrēšana komercreģistrā:

- a) izraisa iegūstamo sabiedrību vai, gadījumā ja tiek izveidota jauna sabiedrība, visu apvienojamo sabiedrību darbības izbeigšanu, to tiesības un saistības tiek nodotas ieguvējai sabiedrībai vai jaunajai sabiedrībai;
- b) sabiedrību, kuru darbība tiek izbeigta, dalībnieki kļūst par ieguvējas sabiedrības vai jaunās sabiedrības dalībniekiem.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 9 2011. gada 15. februārī *ACT* veica *Good and Cheap* darbinieku nostrādātā darba laika reģistra pārbaudi par 2010. gada decembri un 2011. gada janvāri. Tā konstatēja Portugāles darba tiesību normu pārkāpumus gan saistībā ar dažu darbinieku pēc kārtas nostrādātām darba stundām, gan atsevišķos gadījumos saistībā ar atpūtas stundu skaitu starp darba periodiem.
- 10 No Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka 2011. gada 22. februārī *MCH* un *Good and Cheap* komercreģistra atbildīgajā dienestā reģistrēja apvienošanas noteikumu projektu, kas pēc tam tika publicēts Tieslietu ministrijas publikāciju interneta vietnē.

- 11 2011. gada 7. martā *ACT* attiecībā uz *Good and Cheap* par minētajiem pārkāpumiem sagatavoja divus protokolus. Tomēr tā par šiem protokoliem paziņoja tikai 2011. gada 4. aprīlī.
- 12 2011. gada 31. martā komercreģistrā tika reģistrēta apvienošana, *Good and Cheap* kapitālu pievienojot *MCH*, kas izraisīja pirmās sabiedrības darbības izbeigšanu, jo to ieguva otrā sabiedrība.
- 13 Ar 2012. gada 24. septembra lēmumu *ACT* apstiprināja iepriekš minētos protokolus un noteica *MCH* naudas sodus par katru no attiecīgajiem administratīvajiem pārkāpumiem.
- 14 Savā prasībā par šo lēmumu, kas iesniegta *Tribunal do Trabalho de Leiria*, *MCH* ir izvirzījusi jautājumu par *CSC* 112. panta, ko ir interpretējusi *ACT*, atbilstību Direktīvas 2011/35 19. pantam. Šajā ziņā minētā tiesa vaicā, vai, īstenojot apvienošanu pievienojot, vispārēja visu iegūstamās sabiedrības aktīvu un pasīvu nodošana ieguvējai sabiedrībai, kāda ir paredzēta šī pēdējā minētā panta 1. punkta a) apakšpunktā, var ietvert atbildības par to naudas sodu samaksu, kas ir noteikti par administratīviem pārkāpumiem, kurus ir izdarījusi iegūstamā sabiedrība pirms šīs apvienošanās, nodošanu ieguvējai sabiedrībai.
- 15 Šādos apstākļos *Tribunal do Trabalho de Leiria* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
 - “1) Vai, ņemot vērā [Savienības] tiesības, it īpaši [Direktīvas 2011/35 19. panta 1. punkta a) apakšpunktu], sabiedrību apvienošana ietver sistēmu, saskaņā ar kuru administratīvā atbildība par darbībām, kuras iegūtā sabiedrība ir veikusi pirms apvienošanas reģistrēšanas, tiek nodota ieguvējai sabiedrībai?
 - 2) Vai Direktīvas 2011/35 piemērošanas nolūkos administratīva sankcija var tikt uzskatīta par trešās personas (šajā gadījumā – valsts, par darba tiesību normu pārkāpumu) prasījumu, un tā rezultātā attiecīgais parāds (naudas sods par pārkāpumu), attiecībā uz kuru valsts ir kreditors, tiek nodots ieguvējai sabiedrībai?
 - 3) Vai *CSC* 112. panta interpretācija, saskaņā ar kuru neizriet, ka būtu jāizbeidz tiesvedība par administratīvu pārkāpumu, kurš ir veikts pirms apvienošanas, vai būtu jāatceļ uzliktais vai uzliedzamais naudas sods, ir pretrunā Direktīvai 2011/35, kurā ir noteiktas sabiedrību apvienošanas sekas, tādējādi radot plašu šīs tiesību normas interpretāciju, kas ir pretrunā [Savienības] tiesību principiem un it īpaši [šīs] direktīvas 19. pantam?
 - 4) Vai šī interpretācija ir uzskatāma par principa, ka administratīvs pārkāpums nevar pastāvēt bez (ierobežotas) atbildības bez vainas vai ieguvējas sabiedrības atbildības ar vainu, pārkāpumu?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pieņemamību

- 16 Savos rakstveida apsvērumos Vācijas un Austrijas valdības pauž šaubas par atsevišķu iesniedzējtiesas uzdoto jautājumu pieņemamību. Vācijas valdība uzskata, ka trešais un ceturtais jautājums attiecas uz valsts tiesību interpretāciju. Savukārt Austrijas valdība apgalvo, ka otrais jautājums attiecas uz situāciju, kurā pretēji pamatlietas faktiem naudas sods bija noteikts jau pirms apvienošanas, un tādējādi tas ir hipotētisks. Turklāt jautājums par kriminālatbildību, kas ir minēts ceturtajā jautājumā, neesot reglamentēts Direktīvā 2011/35, un tādējādi tas neesot saistīts ar Savienības tiesībām, kā tas ir prasīts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 51. pantā.

- 17 Šajā ziņā vispirms ir jākonstatē, ka, lai gan no iesniedzējtiesas sniegtā pamatlietas faktu izklāsta faktiski izriet, ka naudas sodi tika noteikti ar lēmumu, kas tika pieņemts pēc *Good and Cheap* pievienošanas *MCH*, no otrā jautājuma formulējuma tomēr neizriet, ka tas neattiecas uz šādu gadījumu. Tādējādi nevar uzskatīt, ka šis jautājums ir hipotētisks.
- 18 Pēc tam, uzdodot trešo jautājumu, iesniedzējtiesa acīmredzami vēlas saņemt nevis valsts tiesību interpretāciju, bet gan Direktīvas 2011/35, konkrētāk tās 19. panta, interpretāciju, lai noskaidrotu, vai *ACT* sniegtā *CSC* 112. panta interpretācija ir pretrunā Savienības tiesībām.
- 19 Visbeidzot, kā ģenerālvokāts to ir norādījis secinājumā 34. punktā, ceturtais jautājums attiecas uz Portugāles tiesību principa interpretāciju un tam nav nekādas saistības ar Savienības tiesībām. Jāatgādina, ka atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai *LESD* 267. pantā noteiktās procedūras pamatā ir funkciju sadale starp valsts tiesām un Tiesu un Tiesa ir pilnvarota vienīgi lemt par šajā pantā noteikto Savienības tiesību aktu interpretāciju vai spēkā esamību. Tādēļ Tiesai nav jāvērtē valsts tiesību normu interpretācija vai jāspriež par to, vai valsts tiesas sniegtā interpretācija ir pareiza (skat. spriedumu *Texdata Software*, C-418/11, EU:C:2013:588, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 20 No tā izriet, ka iesniedzējtiesas uzdotie jautājumi, izņemot ceturto jautājumu, ir pieņemami.

Par lietas būtību

- 21 Vispirms ir jānorāda, ka Direktīva 2011/35, kuru ir lūgts interpretēt pirmajos trīs jautājumos, pamatlietas faktu rašanās dienā vēl nebija stājusies spēkā. Šādos apstākļos ir jāizvērtē tikai tie jautājumi, kas ir uzdoti saistībā ar Direktīvas 78/855 noteikumiem.
- 22 Tādējādi ir jāuzskata, ka, uzdodot trīs jautājumus, kas ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 78/855 19. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka “apvienošana pievienojot” šīs direktīvas 3. panta 1. punkta izpratnē rada pienākuma maksāt naudas sodu, kas ar galīgu lēmumu pēc šīs apvienošanas ir noteikts par darba tiesību pārkāpumiem, kurus iegūstamā sabiedrība ir izdarījusi pirms minētās apvienošanas, nodošanu ieguvējai sabiedrībai.
- 23 Saskaņā ar Direktīvas 78/855 19. panta 1. punkta a) apakšpunktu apvienošana pievienojot *ipso jure* rada vispārēju visu iegūstamās sabiedrības aktīvu un pasīvu nodošanu ieguvējai sabiedrībai.
- 24 Lai atbildētu uz iesniedzējtiesas uzdotajiem jautājumiem, ir jānoskaidro, vai sabiedrības administratīvā atbildība, kuru konkrētāk veido pienākums maksāt šīs sabiedrības naudas sodu, kas pēc apvienošanas pievienojot ir noteikts par pārkāpumiem, kuri ir izdarīti pirms minētās apvienošanas, ir jāuzskata par daļu no šīs sabiedrības pasīviem minētās tiesību normas izpratnē.
- 25 Ieinteresētajām personām, kas ir paredzētas Eiropas Savienības Tiesas statūtu 23. pantā un kas ir paidušas savus apsvērumus šajā ziņā, ir skaidrs, ka naudas sods, kurš ir noteikts galīgā lēmumā pirms divu sabiedrību apvienošanas, bet kurš vēl nav samaksāts, ir daļa no iegūstamās sabiedrības pasīviem, ciktāl šī naudas soda summa ir jāuzskata par šīs sabiedrības parādu attiecīgajai dalībvalstij. Savukārt, runājot par situāciju pamatlietā, proti, situāciju, kad naudas sods ir noteikts tikai pēc pamatlietā aplūkoto sabiedrību apvienošanas, tikai Portugāles un Ungārijas valdības, kā arī Eiropas Komisija uzskata, ka pienākums maksāt šo naudas sodu ietilpst iegūstamās sabiedrības pasīvos, bet *MCH* un Vācijas valdība apgalvo pretējo.
- 26 Šajā ziņā ir jānorāda, ka Direktīvas 78/855 19. panta 1. punkta a) apakšpunktā ietvertais jēdziens “aktīvi un pasīvi” tajā nav definēts. Turklāt šajā tiesību normā nav nekādas norādes uz dalībvalstu tiesībām saistībā ar šo definīciju.

- 27 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru gan no Savienības tiesību vienveidīgas piemērošanas, gan no vienlīdzības principa izriet, ka tādas Savienības tiesību normas teksts, kurā nav nevienas tiešas norādes uz dalībvalstu tiesībām, lai noteiktu tās jēgu un piemērojamību, parasti visā Eiropas Savienībā ir jāinterpretē autonomi un vienveidīgi, ņemot vērā tiesību normas kontekstu un attiecīgā regulējuma mērķi (it īpaši skat. spriedumus *Fish Legal* un *Shirley*, C-279/12, EU:C:2013:853, 42. punkts, kā arī *Deckmyn* un *Vrijheidsfonds*, C-201/13, EU:C:2014:2132, 14. punkts).
- 28 Runājot par kontekstu, kādā iekļaujas jēdziens “pasīvi”, Direktīvas 78/855 19. panta 1. punktā ir noteikts, ka apvienošana pievienojot *ipso jure* un tādējādi automātiski rada ne tikai vispārēju visu iegūstamās sabiedrības aktīvu un pasīvu nodošanu ieguvējai sabiedrībai, bet saskaņā ar šīs tiesību normas c) apakšpunktu arī iegūstamās sabiedrības darbības izbeigšanu. No tā izriet, ka tad, ja ieguvējai sabiedrībai netiktu nodota administratīvā atbildība kā daļa no iegūstamās sabiedrības pasīviem, šī atbildība izbeigtos.
- 29 Kā ģenerālvokāts to ir norādījis secinājumā 61. punktā, šāda atbildības izbeigšanās būtu pretrunā Direktīvas 78/855 3. panta 1. punktā paredzētās apvienošanas pievienojot būtībai, ciktāl saskaņā ar šo tiesību normu šādu apvienošanu veido visu iegūstamās sabiedrības aktīvu un pasīvu nodošana ieguvējai sabiedrībai, izbeidzot tās darbību bez likvidācijas.
- 30 Iepriekš izklāstīto jēdziena “pasīvi” interpretāciju apstiprina Direktīvas 78/855 mērķis. Šajā ziņā no tās preambulas trešā apsvēruma izriet, ka dalībvalstu tiesību aktu saskaņošana attiecībā uz akciju sabiedrību apvienošanu, dalībvalstu tiesībās ieviešot apvienošanas institūtu, ir vērsta uz to, lai apvienošanas pievienojot laikā aizsargātu sabiedrības dalībnieku un trešo personu intereses.
- 31 Jēdziens “trešās personas” ir plašāks nekā minētās direktīvas preambulas sestajā apsvērumā izmantotais jēdziens “kreditori, ieskaitot parādzīmju turētājus, un personas, kurām ir citi prasījumi pret sabiedrībām, kas gatavojas apvienoties”, jo šiem kreditoriem un personām, kurām ir citi prasījumi, ir piemērojami daži specifiski Direktīvas 78/855 13.–15. pantā paredzēti aizsardzības pasākumi.
- 32 Tādējādi ir jāuzskata, ka pie trešajām personām, kuru interešu aizsardzība ir paredzēta šajā direktīvā, pieder uzņēmumi, kas apvienošanas dienā vēl nav kvalificējami kā “kreditori” vai “personas, kurām ir citi prasījumi”, bet kas par tādiem var tikt kvalificēti pēc šīs apvienošanas, ņemot vērā pirms tās radušās situācijas, piemēram, tādu darba tiesību pārkāpumu izdarīšanu, kuri ar lēmumu ir konstatēti tikai pēc minētās apvienošanas. Ja ieguvējai sabiedrībai netiktu nodota iegūstamās sabiedrības administratīvā atbildība maksāt naudas sodu par šādiem pārkāpumiem, nebūtu aizsargātas tās dalībvalsts intereses, kuras kompetentās iestādes ir noteikušas šo naudas sodu.
- 33 Šajā kontekstā ir jānorāda, kā to ir apgalvojušas Portugāles un Ungārijas valdības, kā arī Komisija, ka tad, ja šādas atbildības nodošana būtu izslēgta, apvienošana būtu līdzeklis, ar kura palīdzību sabiedrība varētu izvairīties no atbildības par tās izdarītajiem pārkāpumiem, kas kaitētu attiecīgās dalībvalsts vai citu iespējami ieinteresēto personu interesēm.
- 34 Šo secinājumu neatspēko *MCH* arguments, ka apvienošanas rezultātā pievienotās sabiedrības administratīvās atbildības nodošana būtu pretrunā kreditoru un ieguvējas sabiedrības akcionāru interesēm, ciktāl pēdējie minētie nevarētu novērtēt šīs apvienošanas ekonomiskās un mantiskās sekas. Pirmkārt, saskaņā ar Direktīvas 78/855 13. panta 2. punktu minētajiem kreditoriem ir jābūt tiesībām iegūt atbilstošas garantijas, ja sabiedrību, kas tiek apvienotas, finansiālā situācija rada šīs aizsardzības nepieciešamību, attiecīgā gadījumā vēršoties kompetentajā administratīvajā vai tiesu iestādē šo garantiju iegūšanai. Otrkārt, kā ģenerālvokāts to ir norādījis secinājumā 61. punktā, ieguvējas sabiedrības akcionāri var tikt aizsargāti, apvienošanas līgumā iekļaujot deklarāciju un garantiju klauzulu. Turklāt nekas ieguvējai sabiedrībai neliedz pirms apvienošanas veikt sīku iegūstamās sabiedrības ekonomiskās un juridiskās situācijas revīziju, lai papildus dokumentiem un informācijai, kas ir pieejami saskaņā ar tiesību aktu noteikumiem, iegūtu pilnīgāku ieskatu par šīs sabiedrības saistībām.

- 35 Tādējādi uz pirmo līdz trešo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 78/855 19. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka “apvienošana pievienojot” minētās direktīvas 3. panta 1. punkta izpratnē rada pienākuma maksāt naudas sodu, kas ar galīgu lēmumu pēc šīs apvienošanas ir noteikts par darba tiesību pārkāpumiem, kurus iegūstamā sabiedrība ir izdarījusi pirms minētās apvienošanas, nodošanu ieguvējai sabiedrībai.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 36 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Padomes 1978. gada 9. oktobra Trešās direktīvas 78/855/EEK, kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz akciju sabiedrību apvienošanas, kura grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Direktīvu 2009/109/EK, 19. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka “apvienošana pievienojot” minētās direktīvas 3. panta 1. punkta izpratnē rada pienākuma maksāt naudas sodu, kas ar galīgu lēmumu pēc šīs apvienošanas ir noteikts par darba tiesību pārkāpumiem, kurus iegūstamā sabiedrība ir izdarījusi pirms minētās apvienošanas, nodošanu ieguvējai sabiedrībai.

[Paraksti]